

ת"פ (חיפה) 73361-05-25 - מדינת ישראל נ' מאהישה וימקוטי

ת"פ (חיפה) 73361-05-25 - מדינת ישראל נ' מאהישה וימקוטי שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 73361-05-25

מדינת ישראל

נגד

מאהישה וימקוטי (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[27.07.2025]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והורשע בביצוע עבירה של היזק לרכוש במזיד בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין. תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ומעשה פזיזות ורשלנות באש בניגוד לסעיף 338(א)(3) לחוק העונשין. עובדות כתב האישום בתמצית:

המתלונן הינו קשיש סיעודי בן 86 בעל שלל מחלות רקע, והוא נסמך על עזרת אחרים על מנת לדאוג לצרכיו. הנאשם הינו אזרח סרי לנקה אשר שוהה בישראל. החל מיום 4.5.25 עבד הנאשם בתור המטפל הסיעודי של המתלונן והתגורר עמו בבית בעכו (להלן: "הבית").

בתאריך 8.5.25 בסמוך לשעה 00:00, החל הנאשם לגרום לנזק רב בבית ולרכוש בו, בכך ששבר כוסות וצלחות, הוציא חפצים שהיו בארונות והשליך אותם על הרצפה, משך את החוטים שעל המצלמות בבית, קרע את המצעים של המיטה בה הוא ישן וגרם נזק לשקעים של הטלוויזיה.

בהמשך הנאשם נטל סכין ובאמצעותה עקר את המזוזות בבית ממקומן, קרע מזוודה שהייתה בבית על מנת לפתוח אותה, הזיק לטלוויזיה וקרע בובת דובי שהייתה מונחת על המקרר.

בהמשך לכך, בדרך שאינה ידועה למאשימה, שלח הנאשם אש בבגדים שהוציא מהמזוודה, בסמוך למכונת הכביסה בבית, בדרך נמהרת ורשלנית ומבלי שנקט באמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה באש, מה שגרם להתלקחות מכונת הכביסה. מיד כשהבחין הנאשם במכונת הכביסה הבוערת, הוא כיבה את האש באמצעות צינור ים שהיה בסמוך. בסמוך לשעה 4:00 התעורר המתלונן והבחין במעשיו של הנאשם או אז הזעיק את בני משפחתו. לאחר מספר דקות, הגיעו בניו של המתלונן לבית או אז שבר הנאשם, בפניהם, את מקל ההליכה של המתלונן והשליך אותו לעבר החלון בפינת אוכל וגרם נזק לחלון. בהמשך יצא הנאשם לגינה החל להשליך חפצים שונים שהיו שם. ראיות לעונש:

במסגרת ראיות לעונש העידה בתו של המתלונן, אשר סיפרה כי הנזק שנגרם למתלונן הוא מעבר לנזק רכוש, מאחר ואחרי האירוע המשפחה נאלצה לעביר את המתלונן לבית אבות, מקום שלא רצו כי יגיע אליו ומצבו התדרדר, הוא במצב דיכאוני, נסגר בתוך עצמו. עוד אמרה העדה כי המשפחה איבדה אמון במטפלים וכי הם מרגישים נבגדים בגלל האמון שנתנו בנאשם.

סיעוני הצדדים לעונש:

המאשימה טענה כי הנאשם אזרח זר אשר הגיע לארץ לשמש כמטפל סיעודי בקשישים, אך בחר להתנהג כלפי המתלונן בהתנהגות משפילה ומשולחת רסן. הנאשם תחילה גרם נזק לחפצים שונים בבית, ובהמשך נטל סכין, קרע באמצעותו מזוזות, מזוודה, הזיק לטלוויזיה וקרע בובה שהייתה מונחת על המקרר. עוד נטען כי הנאשם שלח אש בבגדים סמוך למכונת כביסה בבית, כשהנזק הפוטנציאלי למעשה שכזה הוא גדול והאירוע יכול היה להתפתח לפגיעה בנפש. עוד נטען כי גם אם הנאשם הוא זה שלבסוף כיבה את האש, אין בכך כדי לגרוע מחומרת המעשים. המאשימה טענה כי הערכים החברתיים שפגע בהם הנאשם הם בטחונו ושלומו של הקשיש ורכושו. המאשימה הפנתה לעדות בתו של המתלונן בדבר הנזקים הנפשיים שנגרמו למתלונן בעקבות האירוע. המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. עוד נטען כי יש לתת משקל להרתעת היחיד והרבים. בשל הודאת הנאשם שהובילה לחסכון בעדות המתלונן ובשל העדר עבר פלילי עתרה המאשימה למקם את עושנו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם לו עתרה, גם אם לא בתחתית המתחם, בנוסף נעתור למאסר על תנאי ופיצוי.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי רב והבאת עדים רבים, כולל המתלונן שהינו אדם סיעודי. עוד נטען כי הנאשם הגיע לארץ לפני שנתיים וחצי על מנת לשמש כעובד זר, עשה את עבודתו נאמנה ולא נשמעו תלונות לגביו ממשפחות בהן טיפל. באשר למתלונן נטען כי הוא עבד עמו תקופה מאוד קצרה, כאשר הרקע לאירוע היה מקרה בו הנאשם נכח במוות של מטופל אחר והתקשה להתמודד עם הסיטואציה, אך לא ניתן לו חופש והוא מיד החל לעבוד אצל המתלונן. בהקשר זה טענה המאשימה כי משפחת הקורבן התירה לנאשם לצאת לחופשה, אך הוא עמד על כך שהוא מעוניין להמשיך לעבוד. לטענת ב"כ הנאשם מדובר באירוע לא מתוכנן ולא מתוכנן אשר לא נעשה בדון, אלא מדובר במעשה רגעי של תסכול וסערת רגשות בה היה מצוי הנאשם. עוד נטען כי הנאשם מיד לאחר שהבחין שמכונת הכביסה בוערת, כיבה את האש ובכך מנע נזק חמור יותר ומשכך עבירת הרשלנות נמצאת ברף הנמוך של החומרה. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה (טע/1) וטענה כי מתחם הענישה מתחיל ממאסר על תנאי ברף התחתון. עוד נטען כי הנאשם עצור כחודשיים וחצי בתקופת מלחמה, כאשר תנאי המעצר קשים יותר מתנאי המאסר. ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב בכך שמדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, אשר מתחרט על מעשיו, מעוניין להשתקם ולחזור לארץ הולדתו. ב"כ הנאשם ביקשה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, בצירוף מאסר על תנאי מידתי והתחייבות.

דברי הנאשם:

הנאשם אמר כי הוא מאוד מצטער, כי האירוע היה על רקע מצבו הנפשי והלחץ בו היה נתון, בעקבות עבודתו הקודמת, כאשר אדם בו טיפל נפטר. הנאשם אף פנה למשפחת המתלונן שהייתה באולם בית המשפט והתנצל בפניהם.

דיון והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שבנישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם, הם הזכות לקניין של הפרט כמו גם פגיעה באמון שניתן בנאשם על ידי המתלונן ומשפחתו בתור מטפל סיעודי. בנוסף מעשה פזיזות ורשלנות באש, בתוך דירה יוצר סיכון לא רק לרכוש אלא גם לנפש, במיוחד כאשר המעשה נעשה בשעת לילה כשהמתלונן ישן בדירה.

נסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם יצא למסע הרס בתוך דירתו של המתלונן כשהוא פגע ברכושו של המתלונן, קרע מזוזות בבית, הצית בגדים, הרס מזוודה, שבר כלים ומקל הליכה של המתלונן. אמנם כשראה הנאשם כי מכונת הכביסה עולה באש הוא דאג לכבותה, אך הנזק כבר נגרם. לא ניתן להתעלם מתפקידו של הנאשם בביתו של המתלונן, אשר היה אמור לסעוד אדם קשיש וסיעודי אשר נסמך על עזרתו של הנאשם, אך במקום לשמש לו לעזר ולסעוד אותו כמצופה ממנו מכוח תפקידו, הנאשם, ללא כל עוול בכפו של המתלונן גרם לנזקים כבדים לרכושו של המתלונן. הסיבה בעטייה הנאשם ביצע את העבירות לא הובהרה עד תום, הנאשם טען כי עשה זאת עקב לחץ נפשי בו היה נתון, אך הסבר זה רחוק מלהניח את הדעת ובוודאי שאין בתסכול שחש הנאשם כדי להצדיק את מעשיו. אדם ששולח אש בתוך מבנה סגור יודע מה תחילת המעשה אך לא יודע מה סופו, והאש עלולה הייתה לצאת מכלל שליטה ולהביא לתוצאות חמורות בהרבה מאלה שנגרמו. בנוסף נגרמו נזקים עקיפים ממעשה של הנאשם, המתלונן נאלץ לעבור לבית אבות, לאחר שמשפחתו איבדה אמון במטפלים, כתוצאה מכך הוא סובל מדיכאון ומסתגר בתוך עצמו. לאור נסיבות ביצוע העבירות, והנזקים שנגרמו כמו גם פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

· בת"פ 31087-09-14 מדינת ישראל נ' מסרי ואח' (20.1.16) הנאשמים הורשעו בעבירות של חבלה במזיד ברכב ועבירה של מעשי פיזיות ורשלנות. בין אחד הנאשמים לבין המתלונן קיים סכסוך על רקע כספי. הנאשמים הגיעו בסמוך לביתו של המתלונן, כשהם מצוידים בבקבוק בנזין ובפיסת בד אותה הכניסו לפיית הבקבוק. בהתקרבם לרכב של המתלונן הציתו אש בבקבוק ובפיסת בד, כשהאש התלקחה ואחזה גם ברכב. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים עלה הרכב באש ונגרמו לו נזקים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול ויבוצעו בעבודת שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בגילם של הנאשמים והתסקירים החיוביים, הושתו על כל אחד מהנאשמים 4 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ, צו מבחן והתחייבות.

· בת"פ 36443-10-21 מדינת ישראל נ' יונגר (7.2.2022), נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת שימוש פחזני באש בכך שגרם להתלקחות כסאות בחצר חיצונית של מסעדה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל, ונוכח ההסדר אליו הגיעו הצדדים הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪.

· בת"פ 26567-09-20 מדינת ישראל נ' טרפה עלבאצו (13.7.2021), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות היזק לרכוש ושימוש פחזני באש. על רקע ויכוח עם אמו הצית הנאשם ניירות ויצא מהדירה. לאחר מכן שב לדירה והצית בגדים וכרית בחדר השינה ויצא מהדירה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר. על הנאשם הושת מאסר על תנאי למשך 4 חודשים וצו מבחן למשך 18 חודשים.

- בת"פ (מח' חי') 37185-11-14 מדינת ישראל נ' דבש (10.3.15), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירת מעשה פזיזות ורשלנות ועבירת איומים. במסגרת הליך משפטי הוצא צו פינוי מדירה נגד הנאשם, ובטרם ביצעו איומים הנאשם על נציג חברת עמידר כי ישרוף את הדירה. במועד בו הגיעו לדירה נציגי עמידר יחד עם שוטרים לביצוע הפינוי, הצית הנאשם מזון באחד מחדרי השינה, המזון התלקח והאש התפשטה גם לרצפת הדירה. בית המשפט קבע מתחם שבין עונש מאסר מותנה ל- 12 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה וענישה נלווית.
- בת"פ 4275-05-24 מדינת ישראל נ' ויטמן (24.4.24), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של מעשי פזיזות ורשלנות באש. הנאשם שלח אש בערימת פסולת במתחם השוק בעכו, אשר התלקחה והתפשטה למתחם השוק. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה עד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטל עונש של 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.
- בת"פ 69943-12-24 מדינת ישראל נ' אביזוב (6.5.25), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הנאשמת הורשעה בביצוע עבירות של איומים, תקיפה, היזק לרכוש במזיד ומעשי פזיזות ורשלנות באש. הנאשמת הדליקה נרות בדירה, אותה שכרה מהמתלון והלכה לישון. כתוצאה ממעשיה הרשלניים, פרצה שריפה בשלושה מוקדים בדירה ונגרמו לה נזקים כבדים. בהמשך כשהגיע המתלון לדירה היא תקפה את המתלון ובהמשך, כאשר הגיע המתלון יחד עם בנו לדירה פעם נוספת תקפה אותו שוב ואיימה עליו כי תהרוג אותו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. על הנאשמת הוטל עונש של 5 חודשי מאסר, מאסר על תנאי והתחייבות כספית.
- בהתחשב במכלול הנסיבות שפירטתי לעיל, הנזק שנגרם מביצוע העבירות, ההשלכות של המעשה על המתלון ותקפידו של הנאשם בעת ביצוע העבירות כמו גם מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 7 ל- 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
- לאחר ששקלתי את עניינו של הנאשם, לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש שקבעתי לא לחומרא או לקולא. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות:
- הנאשם הודה בעובדות בכתב האישום, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. בהודאתו חסך הנאשם מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד מתלון בן 86 ובני משפחתו.
- בנוסף, שקלתי את העובדה כי הנאשם ללא עבר פלילי, העובדה כי הוא אזרח זר ואין לו עורף משפחתי בארץ. כך גם ברור כי מעצר וגם מאסר קשים עבורו יותר מאשר מי שדובר את השפה ונתמך על ידי משפחתו.
- לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 7 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 4.5.25.
- ב. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.
- ג. פיצוי למתלון בסך 5,000 ₪ אשר ישולם תוך 90 יום מהיום. המאשימה תעביר את פרטי המתלון למזכירות בית המשפט.
- הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.
- ניתן היום, ב' אב תשפ"ה, 27 יולי 2025, במעמד הצדדים.